

Praksis, da vil jeg foreslaa, at der snarest slaas til Lyd for, at en retfærdigere Lov afløser den Forordning, der jo maa være givet paa en Tid, da en Tjenestekvinde ikke regnedes for et Menneske.

Betegnende er den jo iøvrigt for Giverne!

F. K.

Svar: Ugens Nyheders Svar er ganske rigtigt.

Er det virkelig saa rart at kunne „tvinge“ til Ægteskab?

Jeg er Viceværtinde for en Ejendom og har af Ejeren Fuldmagt til at underskrive Lejekontrakterne, Opsigelserne m. v. med fuld Retskraft. Jeg er over 25 Aar.

Nu agter jeg at gifte mig. Mit Spørgsmaal er: Gælder Ejersens Fuldmagt stadig. — Min Trolovede og jeg er enige om, at jeg ikke skal bære hans Navn men beholde mit eget. Selvfølgelig oprette vi Ægtepagt.

Konstance.

Svar: Ja, Fuldmagten vedbliver at gælde, forudsat at Værten vil det.

Fra Amerika.

The Womans National Council har for nylig afholdt det første af sine treaarige Møder i Washington. Det omtales i amerikanske Blade som en særdeles vellykket Fest. Over et hundrede Organisationer af Kvinder var her repræsenterede, hver især ved sin Præsident og en Delegeret. Alle arbejdede med den største Enighed for det fælles Princip: „Kvindens almene Vel og gennem det hele Menneskeheden“ samt „Ophævelse af alle uretfærdige Former“.

Moderne begyndte med Gudstjeneste, og afholdtes baade om Dagen og om Aftenen. Lokalet var overfyldt.

Aabningstalen holdtes af Miss Willard og omtales som aldeles mesterlig. Hun skildrede paa en klar og forstaaelig Maade Kvindens Arbejde og Fremskridt.

Æmner som Filantropi, Kvindens Stilling og Arbejde i Kirken, Afholdssagen, Undervisning, Kvindens politiske Stilling og

Virksomhed blandt Kvinder, var under Forhandling.

Alle Kvindesagens mest fremragende kvindelige Talere var til Stede.

Kvindelig Fremskridtsforening.

Den 25. Maj afholdt Foreningen en ekstraordinær Generalforsamling. Fru Holm aabnede Mødet og meddelte, at der efter Medlemmernes Ønske var indkaldt en Generalforsamling, da de ikke ønskede, at Foreningen vedblivende skulde staa uden Formand.

Under Frk. Trier som Ordstyrer udviklede der sig en længere Diskussion, hvori forskellige Medlemmer deltog. De Medlemmer, som havde ønsket Generalforsamlingen, havde samlet Underskrifter paa en Adresse til Fru Birgitte Berg-Nielsen for at formaa hende til at overtage Formandsposten, da hun ofte havde støttet Foreningen ved Foredrag og havde mange Venner inden for den Kreds, der arbejder for Kvindesagen. Fru Berg-Nielsen havde imidlertid svaret, at skønt det baade vilde være hende en Ære og Glæde at overtage Formandsposten, følte hun dog, at som hun i Øjeblikket stod, optaget af sin Skolegerning og stærkt optaget i sit private Liv, var det hende en Pligt ikke at paatage sig mere.

Heller ikke Bestyrelsen havde set sig i Stand til at skaffe nogen Formand.

Fru Meyer foreslog derfor, at Foreningen fremdeles skulde blive staaende med et foreløbigt Forretningsudvalg, og var selv villig til at give sit Arbejde deri, men fastholdt ikke at ville være Formand, saa længe Foreningen stod paa det Standpunkt, at den ikke kunde optage Mænd. Hun havde saa ofte under sit Arbejde erfaret, at Mændenes Deltagelse var nødvendig, og mente, at den falske og latterlige Opfattelse, som især unge Mænd havde af Kvindesagen, vilde fuldstændig forsvinde, naar Mændene kom inden for Kvindeforeningens Kreds, og da Kvindesagens Fremgang ikke blot vilde komme Kvinderne til gode, men i lige saa fuldt Maal gøre

Mændene lykkelige, kunde Foreningen med god Samvittighed byde dem velkommen.

Man vedtog derefter at supplere det foreløbige Forretningsudvalg til 7 Medlemmer, og da Fruerne Bajer og Holm ikke ønskede at blive i Udvalget, suppleredes det med Fru Meyer, Frk. Hansen, Frk. Holm og Frk. Nehm, disse blev valgte med saa godt som alle Stemmer. Til Suppleanter valgtes ligeledes med alle Stemmer Fru Hallgreen og Frk. Broge.

Det vedtoges at inddrage Møderne i de tre Sommermaaneder Juni, Juli og August.

Derefter valgtes nyt Udvalg til Syskolen. Fru Nathalie Larsen, som var Stifteren af Skolen og med Glæde vilde vedblive at hjælpe de unge til rette med Syning af deres Tøj, havde dog ofte i Vinter følt, at hun havde manglet tilstrækkelig Støtte ved det temmelig betydelige Arbejde, der krævedes. Det var ikke nok, at Foreningen var hende erkendtlig for hendes Arbejde, eller i Ny og Næ rakte hende en hjælpsom Haand. Det var et fast Arbejde, der maatte gøres for Eleverne — for selve Sagen.

Frøknerne Nehm og Rasmussen tilbød derefter at møde bestemte Aftener paa Skolen til Efteraaret, naar den atter tog sin Begyndelse.

Meddelelser.

Kvindesagsmøde og Folkefest i Skoven.

Med forventet Tilladelse fra Finansministeriet afholdes „De samlede Kvindeforeninger“ en Folkefest ved den slesvigske Sten Søndagen den 21. Juni.

Fru Johanne Meyer holdt den 24. Maj Foredrag paa Sorø Højskole (Bojesens Minde). Kvindesagen er ikke ny dernede, da den ofte drøftes paa Skolen. Forstanderen, Hr. Bjerre, er fuldt ud enig med den moderne Opfattelse af Kvindesagen, og Fru Jutta Møller, som er Forstanderinde og Sjælen i Ledelsen af den kvindelige Ungdom, er Formand for den kvindelige Valgretsforening i Sorø og Omegn.

Ved Mødet var Kvinderne i overvejende Flertal, da Skolens Elever alene tæller 112 unge Kvinder.

2)

Pligt.

Stemmingsbillede af Eva.

Damperen ligger nu fortøjet ved Bolværket, har ligget der i tre Timer og endnu er hun om Bord. Urolig gaar hun frem og tilbage paa Dækket, stirrer op imod Byen, der ligger i Regntaaen foran hende: „Kommer han da ikke? Kommer han ikke? Er dette Begyndelsen til det nye Liv, hun tænkte sig saa herligt!“ Fortvivlet presser hun Hænderne mod Brystet og trækker Sløret for Ansigtet, at ikke de travle Matroser skal se Taarerne trille ned ad hendes Kinder; men pludselig opskræmmes hun af en Stemme med den velbekendte kolde Klang i Tonen:

„God Morgen, Eli! Naa jeg kommer nok lidt sent, men hvem Fanden kunde vente Damperen saa tidlig.“

Denne Stemme stivnede al Tid hendes varme Følelser, og nu gav de to Ægte-

fæller hinanden Haanden som var det et Par Bekendte, der sidst havde setes igaar.

Eli har været en Maaned i sit nye Hjem, og hun er mere aandelig død end nogen Sinde før. Al hendes gode Vilje hjalp ikke, alle hendes Forsøg paa at bringe et hjærteligere, kærligere Forhold til Stede mellem sig og Manden var forgæves.

Han forstod det simpelt hen ikke.

Hun trængte til Kærlighed, til Æmhed, og han viste hende kun en Fremmeds overfladiske, kølige Venskab. Forsøgte hun i sin Ensomhed og Forladthed at nærme sig ham, at lægge sin Arm om hans Hals og sin Kind til hans, saa stødte han hende læmpeligt bort og bad hende om ikke at forstyrre, eller han kyssede hende koldt paa Pande eller Kind. Ja, selv den første Dags Aften glemte han at sige Godnat til hende, da han gik i Seng, og den Nat var hun taabelig nok til at græde sig i Søvn.

Nu ligger hun atter i sin Yndlingsstilling i den gamle Lænestol med Benene trukne op under sig og en Bog i Haanden, men

hun læser ikke, hun tænker, tænker over sit usle, uvirksomme, sløve Liv, over sin spildte Ungdom og over de Lænker, der fængsler hende til denne Mand, for hvem hun ikke er andet end Husets repræsentative Værtinde. Men Tankerne gaar videre, de standser omsider ved et nyt Bekendtskab, disse sidste Dage har bragt hende, en Mand, der har læst og tænkt meget og som saa saa underligt medlidende paa hende, da hun fortalte ham, hvorledes hendes Dage gik og hvilken Læsning, hun fortrinsvis yndede.

„De er for ung, Frue, og har for god en Forstand til saaledes at lade Dem fange og kvæle i Hverdagslivets Edderkoppespind“, havde han sagt, „De maa læse noget virkeligt godt, maa se at faa Del i alle de friske Strømninger, Halvfjerdsernes Literatur har bragt ind i Landet. Jeg skal sende Dem Bøger, læs dem, og jeg svarer Dem for, at De ikke længer vil finde Dem i blot at vegetere, det vil give Dem et nyt Syn paa Livet, og De vil længes efter selv at komme ud og prøve Deres Kræfter og vise, at De duer til noget. Maaské vil den Tid ogsaa komme,